

Lieta C-233/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 18. marts

Iesniedzējtiesa:

Cour du travail de Liège (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 11. marts

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

B.

Atbildētāja:

Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

I. Fakti un pamattiesvedība

- 1 B kundze ir dzimusi 1955. gada 1. janvārī Gvinejā. Viņa ieradās Beļģijā 2015. gada 2. septembrī un 2015. gada 4. septembrī iesniedza patvēruma pieteikumu, kas ar *Conseil du contentieux des étrangers* [Ārvalstnieku strīdu izskatīšanas padomes] (turpmāk tekstā – “CCE”) 2016. gada 27. aprīļa nolēmumu tika noraidīts.
- 2 B kundzei ir vairākas slimības: arteriālā hipertensija, 2. tipa diabēts ar neiropātiju un pēcoperācijas hipotireoze.
- 3 2016. gada 26. septembrī viņa iesniedza pieteikumu par legalizāciju (uzturēšanās atļaujas pieteikums) medicīnisku iemeslu dēļ, pamatojoties uz 9.b pantu *loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* [1980. gada 15. decembra likumā par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu (1980. gada 31. decembra *Moniteur belge*, 14584. lpp., turpmāk tekstā – “1980. gada 15. decembra likums”).

- 4 Šis pieteikums tika atzīts par pieņemamu 2016. gada 22. decembrī. Tādējādi B kundzei tika izsniegta pagaidu uzturēšanās atļauja un viņa varēja saņemt sociālo palīdzību no *Centre Public d'Action Sociale de Liège* [Ljēžas Valsts sociālās palīdzības centra] (turpmāk tekstā – “CPAS”).
- 5 Tomēr ar 2017. gada 28. septembra *Office des étrangers* [Ārvalstnieku biroja] lēmumu, kas paziņots 2017. gada 23. oktobrī, prasība par legalizāciju medicīnisku apsvērumu dēļ tika noraidīta pēc būtības. Tajā pašā datumā viņai tika paziņots rīkojums atstāt Beļģijas un Šengenas dalībvalstu teritoriju 30 dienu laikā no rīkojuma paziņošanas. Līdz ar to B kundzei bija tiesības uzturēties Beļģijā līdz 2017. gada 22. novembrim un viņas uzturēšanās kļuva nelikumīga 2017. gada 23. novembrī.
- 6 2017. gada 28. novembrī B kundze vērsās *CCE*, šajā jomā kompetentajā tiesu iestādē, ar prasību atcelt tiesību aktu un apturēt atteikumu piešķirt uzturēšanās atļauju un rīkojumu atstāt teritoriju. Puses savos mutvārdu apsvērumos norādīja, ka, cik tām zināms, pieteikums vēl nav izskatīts.
- 7 Ar diviem 2017. gada 28. novembra lēmumiem *CPAS* atsauca B kundzes tiesības uz sociālo finansiālo un sociālo medicīnisko palīdzību, sākot no 2017. gada 23. oktobra. Šie ir apstrīdētie lēmumi. No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka atsauktā medicīniskā palīdzība ir paredzēta ārvalstniekiem, kas uzturas valstī likumīgi, un to nedrīkst sajaukt ar neatliekamo medicīnisko palīdzību ārvalstniekiem, kas valstī uzturas nelikumīgi. Abos apstrīdētajos lēmumos pieteikuma iesniedzēja tika aicināta iesniegt pieteikumu par neatliekamo medicīnisko palīdzību, ja viņa to uzskatītu par nepieciešamu. Viņai tika sniegta neatliekamā medicīniskā palīdzība ar hronisku slimību uzraudzību no 2017. gada 1. novembra.
- 8 Kompetentās tiesas sociālās palīdzības jautājumos ir darba un sociālo lietu tiesas: *tribunal du travail* [Darba un sociālo lietu tiesa] un *cour du travail* [Darba un sociālo lietu apelācijas tiesa]. Ar 2017. gada 28. decembra prasības pieteikumu B kundze vērsās *tribunal du travail de Liège* [Ljēžas Darba un sociālo lietu tiesā], lūdzot tai atgriezt iespēju saņemt medicīnisko un sociālo palīdzību, kas paredzēta ārvalstniekiem, kuri valstī uzturas likumīgi, no 2017. gada 23. oktobra.
- 9 2018. gada 1. februārī B kundze turklāt iesniedza jaunu pieteikumu par sociālo palīdzību, kas tika noraidīts ar *CPAS* 2018. gada 20. februāra lēmumu. Šis lēmums tika pārsūdzēts *tribunal du travail*, kurā lieta vēl tiek izskatīta, tādējādi ierobežojot strīdu laikposmā no 2017. gada 23. oktobra līdz 2018. gada 31. janvārim.
- 10 Ar 2018. gada 15. marta spriedumu *tribunal du travail* ir interpretējusi 2017. gada 28. novembra medicīniskās palīdzības atteikuma lēmumu kā lēmumu atteikt neatliekamo medicīnisko palīdzību. Šī tiesa atzina B kundzes prasību par nepamatotu, ciktāl tā attiecas uz finansiālo sociālo palīdzību. Tomēr tā uzskatīja prasību par pamatotu, ciktāl tā attiecas uz neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanu, un piesprieda *CPAS* to saglabāt.

- 11 B kundze par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību.

II. Tiesiskais regulējums

1. Beļģijas tiesības

- 12 Saskaņā ar 1980. gada 15. decembra likuma 9.b pantu ārvalstnieks, kurš uzturas Beļģijā un kuram ir tāda slimība, kas ir saistīta ar reālu risku viņa dzīvībai vai viņa fiziskajai integritātei, vai reālu necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risku, ja viņa izcelsmes valstī vai valstī, kurā viņš uzturas, nav pieejama atbilstoša ārstēšana, var lūgt ministram vai tā pilnvarotajai personai atļauju uzturēties Beļģijas Karalistē. Tā ir atkāpe no vispārīgās normas, kas paredzēta 9. pantā un saskaņā ar kuru pieteikums par uzturēšanās atļauju uz vairāk nekā trīs mēnešiem ir jāiesniedz kompetentajai Beļģijas konsulārajai vai diplomātiskajai pārstāvniecībai savā dzīvesvietas vai uzturēšanās vietā ārvalstīs.
- 13 Procedūra noris divās daļās: pārbaude, kas sākotnēji veidota kā formāla un ātra, kas noslēdzas ar lēmumu par pieņemamību un pagaidu uzturēšanās atļauju (kas dod tiesības uz sociālo palīdzību), kam seko lēmums pēc būtības.
- 14 Ja lēmums pēc būtības ir nelabvēlīgs prasītājam, viņš var to pārsūdzēt *CCE*.
- 15 Saskaņā ar minēto likumu un neskarot Tiesas judikatūras interpretāciju, “vienkāršas” apturēšanas un atcelšanas prasības nav iedarbību apturošas tādējādi, ka ārvalstnieks var šādu pārsūdzību izskatīšanas laikā uzturēties valstī nelikumīgi.
- 16 Tomēr saskaņā ar *loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale* [1976. gada 8. jūlija Konstitūtīvā likuma par valsts sociālās palīdzības centriem] 57. panta 2. punktu nelikumīgas uzturēšanās sekas ir jebkura sociālā pabalsta atteikums, izņemot neatliekamo medicīnisko palīdzību un ģimenēm ar nepilngadīgiem bērniem – izmitināšanu kādā no *Fedasil* centriem.
- 17 Tomēr saskaņā ar Beļģijas Konstitūcijas 159. pantu “tiesas piemēro vispārējos provinces vai vietējos lēmumus un normatīvos regulējumus tikai tad, ja tie atbilst likumam”.
- 18 1980. gada 15. decembra likuma 74/13. pantā ir paredzēts arī, ka, pieņemot lēmumu par izraidīšanu, ministrs vai viņa pilnvarotā persona ņem vērā attiecīgā ārvalstnieka veselības stāvokli.

2. Savienības tiesības

- 19 Tiesa 2014. gada 18. decembra spriedumā *Abdida* (C-562/13, EU:C:2014:2453) (turpmāk tekstā – “spriedums lietā *Abdida*”) nosprieda:

“Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs

attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 5. un 13. pants, kas aplūkoti kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktu un 47. pantu, kā arī šīs direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību aktus:

- kuros nav paredzēta apturoša iedarbība tiesību aizsardzības līdzeklim, kāds tiek izmantots attiecībā uz lēmumu, kurā trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir saslimis ar smagu slimību, ir dots rīkojums atstāt dalībvalsts teritoriju, ja šī lēmuma izpilde šim trešās valsts valstspiederīgajam var radīt būtisku viņa veselības stāvokļa smagas un neatgriezeniskas pasliktināšanās risku, un
- kuros nav paredzēts iespēju robežās apmierināt minētā trešās valsts valstspiederīgā pamatvajadzības, lai garantētu, ka neatliekamā veselības aprūpe un slimību primārā ārstēšana faktiski var tikt nodrošināta laikposmā, kurā šai dalībvalstij ir pienākums atlikt šī trešās valsts valstspiederīgā izraidīšanu pēc tam, kad ir celta šī prasība”.

- 20 Tāpat ir atsauces uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 19. panta 2. punktu un 47. pantu, kā arī uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

3. Citi noteikumi

- 21 Prasītāja turklāt atsauces uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. un 13. pantu.

III. Pamatlietas priekšmets

- 22 Ciktāl tas attiecas uz Tiesu, jautājums šajā lietā ir par to, vai saskaņā ar spriedumu *Abdida* ir jāpiešķir apturošs spēks prasībai atcelt tiesību aktu un prasībai par piemērošanas apturēšanu, kas celtas *CCE* un, ja tā, tad ar kādiem nosacījumiem.

IV. Lietas dalībnieku nostājas un prasījumi

1. Prasītājas nostāja

- 23 B kundze vēlas, lai spriedums tiktu pārskatīts un lai *CPAS* tiktu piespriests samaksāt viņai finansiālo sociālo palīdzību, sākot no 2017. gada 23. oktobra.
- 24 Viņa atsauces uz izpildes rīkojuma par teritorijas atstāšanu neesamību, uzskatot, ka, ņemot vērā prasību, kas celta *CCE*, rīkojums atstāt valsts teritoriju, ko viņa saņēmusi, nevar būt spēkā.
- 25 B kundze atsauces uz spriedumu *Abdida*, Beļģijas Konstitūcijas 159. pantu, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. un 13. pantu, Hartas 47. pantu,

Direktīvas 2008/115 6. panta 5. punktu un 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kā arī 1980. gada 15. decembra likuma 74/13. pantu, pamatojot tiesības uz sociālo palīdzību, kamēr viņas celtā prasība par medicīniskās legalizēšanas atteikumu tiek skatīta *CEE*.

- 26 Viņa vēlas uzsvērt to slimību smagumu, no kurām cieš.
- 27 Pēc tam viņa attīsta domu, ka saskaņā ar spriedumu *Abdida* vienkāršs nopietns un pamatots iebildums pamato apturošas iedarbības atzīšanu prasībai, kas celta *CEE*. B kundze uzskata, ka viņas iebildumi ir nopietni, jo viņa apgalvoja *CEE*, ka Ārvalstnieku biroja ārsta medicīniskais atzinums, uz kuru balstīts legalizācijas atteikums, nav pienācīgi pamatots.
- 28 Viņa no tā secina, ka prasībai, ko viņa cēlusi *CEE*, ir apturoša iedarbība, tādēļ viņu nevarētu uzskatīt par personu, kura nelikumīgi uzturas valstī, un viņai pienāktos finansiālais sociālais atbalsts.

2. CPAS pozīcija

- 29 CPAS lūdz apstiprināt spriedumu un strīdīgos lēmumus.
- 30 CPAS uzskata, ka B kundze valstī uzturas nelegāli 1976. gada 8. jūlija likuma 57. panta 2. punkta izpratnē un ka nav iemesla atcelt rīkojumu atstāt teritoriju, kas attiecībā uz B kundzi tika izdots saskaņā ar Konstitūcijas 159. pantu.
- 31 Attiecībā uz *Abdida* judikatūru CPAS apgalvo, ka minētā sprieduma norādes neietver automātisku prasības apturošo iedarbību, bet gan tādu apturošo iedarbību, kas ir atzīta vienīgi tad, ja ārvalstnieks pierāda savas slimības smaguma pakāpi, kā arī nopietnu risku, ka viņa veselības stāvoklis būtiski pasliktināsies atgriežoties izcelsmes valstī.

V. Cour du travail apsvērumi

- 32 Tātad *cour du travail* tiek lūgts lemt par prasības, kas tiek izskatīta *CCE*, apturošo ietekmi.
- 33 Doktrīnā ir detalizēti apkopoti vairāki sarežģīti jautājumi, un būtu jāizmanto šis pārskats¹. *Cour du travail* tomēr norāda, ka tā citē šo pārskatu tā visaptverošā, precīzā un izsmeļošā rakstura dēļ, taču šajā posmā tā vēl nav izlēmusi par risinājumu, ko vajadzētu izvēlēties, nepievienojas autora paustajai nostājai un iepriekš nenosaka nekādu strīda risinājumu.

“Medicīnisko pārbaūžu, kas jāveic sociālo lietu tiesām, apmērs

¹ MAES, C., *Aide sociale – Intégration sociale. Le droit en pratique*, Brisele, la Charte, 2. izdevums, sagatavošanā.

x Spriedumā *Abdida* apturoša iedarbība ir piešķirta nevis jebkurai pārsūdzībai pret izraidīšanas pasākumu, kas īstenots pēc negatīva atbilstoši 9.b pantam pieņemta lēmuma, bet gan “pārsūdzībai pret lēmumu, ar kuru trešās valsts valstspiederīgajam, kas cieš no smagas slimības, tiek uzlikts pienākums atstāt dalībvalsts teritoriju, ja šī lēmuma izpilde šim trešās valsts valstspiederīgajam var radīt smagas un neatgriezeniskas veselības stāvokļa pasliktināšanās risku”.

Vai sociālo lietu tiesām ir vienīgi jākonstatē, ka pastāv pārsūdzība, lai tai noteiktu apturošu iedarbību², vai arī tām ir jāpārbauda, vai spriedumā *Abdida* noteiktie apturošas iedarbības nosacījumi ir ievēroti?

Judikatūrā ir atšķirīgi viedokļi par šo jautājumu.

Saskaņā ar vienu uzskatu virzienu ir pietiekami konstatēt prasības pastāvēšanu, lai tai piešķirtu apturošu iedarbību. Šī nostāja ir balstīta uz faktu, ka Luksemburgas Tiesa ir ieņēmusi ļoti vispārīgu nostāju “pret visām personām, uz kurām attiecas rīkojums atstāt valsts teritoriju un kas ir pārsūdzējušas atteikumu piešķirt uzturēšanās atļauju, balstoties uz 9.b pantu”, ka “faktiski nav iespējams noteikt “iepriekš”, vai situācija ir tik ārkārtēja, lai prasību varētu uzskatīt par apturošu. *A priori* nevar uzskatīt, ka prasībai būtu apturoša iedarbība attiecībā uz dažiem prasītājiem, bet ne uz visiem” un ka “šis novērtējums jāveic *Conseil du Contentieux des étrangers*. Atņemt ārvalstniekam tiesības uz efektīvu aizsardzību nozīmētu apsteigt *Conseil du Contentieux* novērtējumu par izvirzītajiem iebildumiem.”

Turpretim saskaņā ar otru uzskatu virzienu apturošo iedarbību var atzīt tikai saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti spriedumā *Abdida*, un darba un sociālo lietu tiesām tādēļ ir *prima facie* novērtējuma brīvība, jo apturēšana nav pamatota, ja pieteikums ir acīmredzami nepamatots vai ja medicīniskie faktori ir acīmredzami nepietiekami.

Mēs uzskatām, ka ir jāizvēlas otrais uzskatu virziens.

Proti, Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta trešajā daļā ir noteikts, ka “direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes”.

Pamatojoties uz šo normu, Luksemburgas Tiesa uzskata, ka valsts tiesām “ir jāinterpretē valsts tiesības, cik vien tas ir iespējams, attiecīgās direktīvas teksta un mērķa kontekstā, lai sasniegtu tās noteikto rezultātu [...]. Prasība

² Šajā nozīmē: NISSEN, T., “*Aide Sociale et régularisation 9 ter : le point sur la question après l'arrêt Abdida*”, *Fiche pratique de l'accueil 16*, CIRE, 2015, kas uzskata, ka jebkurai prasībai, kas celta par negatīvu atbilstoši 9.b pantam pieņemtu lēmumu, ir jāpiešķir apturoša iedarbība; TSOURDI, L., “*Régularisation médicale en Belgique : quelles répercussions pour l'arrêt Abdida?*” *Newsletter EDEM*, 2015. gada maijs, 3. lpp.

interpretēt valsts tiesības atbilstoši Kopienu tiesībām atbilst Līguma sistēmai, jo tā ļauj valsts tiesai savas kompetences ietvaros nodrošināt pilnīgu Kopienu tiesību efektivitāti, iztiesājot lietu, kas tai jāizskata. [...] Šajā gadījumā tiesību interpretācijas atbilstoši Kopienu tiesībām princips pieprasa, lai iesniedzējtiesa veic visu, kas ietilpst tās kompetencē, ņemot vērā valsts tiesību normu kopumu, lai nodrošinātu pilnīgu Direktīvas efektivitāti”³.

Pārbaudot, vai Luksemburgas Tiesas prasītie nosacījumi ir izpildīti, sociālo lietu tiesa nerīkojas pretrunā ar prasības, kas celta par rīkojumu pamest valsts teritoriju, efektīvo raksturu, bet, tieši pretēji, tā uzrauga, lai tās kompetenču un tās izskatāmās tiesvedības ietvaros tiktu piemērotas tieši piemērojamās Eiropas Savienības tiesības atbilstoši Eiropas Savienības tiesas judikatūrai. Turklāt, tā kā *prima facie* pārbaude aprobežojas ar pārbaudi, vai iebildums nav acīmredzami nepamatots, šī nostāja mums šķiet pilnībā atbilstoša Eiropas Cilvēktiesību tiesas prasībām, kas automātiski saista tiesiskās aizsardzības līdzekļa efektivitāti un apturošo raksturu, kam no tās vajadzētu izrietēt gadījumā, ja iespējami pārkāpts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. pants, ar pārbaudi, ka pastāv pamatots iebildums”.

- 34 Patiesībā ir iespējama trešā *Abdida* sprieduma interpretācija, saskaņā ar kuru darba un sociālo lietu tiesām ir jāpārbauda nevis tas, vai pastāv nopietns un pamatots iebildums, bet gan jāizvērtē, vai lēmuma par izraidīšanu izpilde var pakļaut minēto trešās valsts valstspiederīgo nopietnam smagas un neatgriezeniskas viņa veselības stāvokļa pasliktināšanās riskam.
- 35 Tomēr šī trešā interpretācija rada citas problēmas.
- 36 Ja darba un sociālo lietu tiesās ir ierasts izskatīt jautājumus par nespēju atgriezties izcelsmes valstī medicīnisku iemeslu dēļ, šajā gadījumā runa ir par sociālo palīdzību (ko piešķir personai, kuras nelikumīgā uzturēšanās izņēmuma kārtā nav šķērslis šādai palīdzībai), kuras jomā šīs ir kompetentās tiesas. Spriežot par pārsūdzības, kas celta *CCE* par atteikumu legalizēt uzturēšanos, apturošo raksturu, jākoncentrējas uz uzturēšanās jautājumu, par kuru jālemj, vai tā ir likumīga vai nav. Tikai netieši, gadījumā, ja uzturēšanās tiktu uzskatīta par likumīgu, pavērtos iespēja saņemt sociālo palīdzību. Tomēr strīds par uzturēšanās likumību ir citas, šajā jomā specializētas tiesu iestādes kompetencē – *CCE*.
- 37 Ir redzams, ka daļēji grūtības izriet no tā, ka tiesa, kas izskata apturošās iedarbības jautājumu (darba un sociālo lietu tiesa, kas ir kompetenta piešķirt sociālo palīdzību), nav tā, kurā celta prasība (*CCE*, kam ir kompetence uzturēšanās tiesību jautājumos).

³ Spriedums, 2004. gada 5. oktobris, *Pfeiffer* u.c. (no C-397/01 līdz C-403/01, EU:C:2004:584, 110.–118. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 38 Tāpat interpretācijā, saskaņā ar kuru darba un sociālo lietu tiesai jāpārbauda, vai pastāv pamatots iebildums, šis divējālais raksturs rada bažas un leģitimitātes trūkumu par darba lietu tiesu kompetenci lemt par prasības, kas celta *CCE*, iespējām gūt panākumus jomā, kurā tās nav parastās tiesas un kuru tās nepārzina tādā pašā mērā kā sociālās tiesības.
- 39 Kāds ir tās pārbaudes tvērums, kas jāveic darba un sociālo lietu tiesai, kurā izvirzīta prasība par citā tiesā celtas prasības apturošo raksturu?
- 40 Protams, uz šo jautājumu varētu neatbildēt, norādot, ka šī ir valsts tiesību problēma, kas neietilpst Eiropas Savienības Tiesas kompetencē. Tomēr *Cour du travail* vēlas to uzdot Tiesai, jo šis jautājums ietver arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta tvēruma precizēšanu. Vai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību A tiesā automātiski piešķir tiesības uz palīdzību, kas ir B tiesas kompetencē? Vai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību A tiesā nozīmē, ka tajā izvirzītie iebildumi ir jāizvērtē B tiesai? Vai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību A tiesā ietver to, ka A tiesas kompetencē esošo pārbaudi veic B tiesa?

VI. Prejudiciālais jautājums

- 41 Lai precizētu šo svarīgo jautājumu, ir nepieciešams uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:
- 42 “Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 5. un 13. pants, aplūkojot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktu un 47. pantu, kā arī šīs direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunkts, aplūkojot tos kopā ar Eiropas Savienības Tiesas virspalātas 2014. gada 18. decembra spriedumu C-562/13,

ir jāinterpretē tādējādi, ka tie piešķir apturošu iedarbību prasībai, kas ir celta par lēmumu, ar kuru trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir saslimis ar smagu slimību, ir uzdots atstāt dalībvalsts teritoriju, ja prasītājs apgalvo, ka šī lēmuma izpilde viņam var radīt būtisku viņa veselības stāvokļa smagas un neatgriezeniskas pasliktināšanās risku,

- bez nepieciešamības izvērtēt prasību, jo ar tās celšanu vien ir pietiekami, lai apturētu lēmuma atstāt dalībvalsts teritoriju izpildi,
- vai veicot ierobežotu pārbaudi par to, vai pastāv pamatots iebildums un vai nepastāv *Conseil du contentieux des étrangers* celtās prasības nepieņemamība vai acīmredzama nepamatotība,
- vai arī darba un sociālo lietu tiesām ir jāveic pilnīga pārbaude, lai noteiktu, vai šī lēmuma izpilde tik tiešām var radīt prasītājam būtisku viņa veselības stāvokļa smagas un neatgriezeniskas pasliktināšanās risku?”